

לא עשית טובה - אלא שיתוף פעולה!

רסן דוד שפר

ראיתי את חיים המג"ד במסיבה לרגל סיום האימון המרוכז של החטיבה. בתום הגאומים והברכות ההדדיות ישבנו מתחת לעץ שעל ידו נטוי אוהל המטה ושוחחנו על דא ועל האו וכאשר ללא כל כוונה מיוחדת שאלתיו האם באמת הכל היה כל כך ורוד כפי שמשמע מדברי הנואמים, השיב: —

„כל מה שאמרו זוהי האמת, אבל זו לא כל האמת. אתה יודע, הזמנים השתנו. פעם דיברנו הרבה ועשינו הרבה, אולם עכשיו עדיין מדברים הרבה אך עושים מעט או מנסים לעשות מעט. כונתי — לשיתופי פעולה, כן, לאותו שיתוף-פעולה שהנו עקרון-מלחמה, ולאותם המאמרים וההרצאות על הצורך בשיתוף-פעולה הדוק בין חילות ובין זרועות. אומרים שבמלחמה חדישה אין לך חיל עצמאי, והכל תלויים זה בזה. הרי המסקנה ההגיונית היא שנרבה בשיתופי-פעולה בין חילות גם באימון — כך אני מבין ובוזה אני רוצה. אולם מדוע אלה שמתכוננים לסייע לנו, באים בהרגשה של עושי-טובות, ולא כבאים ללמוד וללמד גם-יחד? אני כבר שמעתי מהמח"ט כמה זמן בוזבו על ישיבות-תאום וויכוחים, עד שהחבריא מהשריון הסכימו בכלל לשתף פעולה — ואחר-כך העמידו תנאים כמו כלה לפני תופתה; ובסוף, כשהגיעו לגדוד, דיבר אתי המ"מ שלהם על שעות-עבודה כאילו היה מרצה באוניברסיטה. אתה יודע, בימי ה"הגנה" לא היו לנו טנקים. אבל אני בטוח שבאם היו לנו כאלה בימים של אז — היה המ"מ קודם כל בא לשאול איך הוא משתלב בתכנית האימון, מה הוא יכול לתרום בנוסף לשיתוף בתרגיל הגדודי, איפה יתקע את מחלקתו כדי שתהיה קרובה ומעורה בחיי הפלוגות, מתי מתכננים את התרגיל ומה המחשבה הראשונה כדי שיוכל ליעץ — ואפילו היה שואל אם חסר לי דלק לגיפ, או קח את פקח-האוויר. זה בכלל גזע עליון, ויש לו מושגים של בית-יולדות. דבר ראשון: — מבקש סדין; ואחר-כך — אוכל מיוחד וכו'; וחושב שתפקידו מתחיל רק ברגע שהמטוס מופיע מעל המטרה. חבל על הזדמנות גדולה זו, שהוחמצה פה. במשך כמה ימים היו לי תותחנים, שריונאים, אנשי-הנדסה ואנשי חיל-אוויר — אך כל אלה היו בהרגשה שהתאספנו כי קיבלנו פקודה — ולא בהרגשה שכל אחד בא לתת סיוע, ולשתף פעולה.“

הקשבתי הקשבה יתרה לדבריו של חיים אשר נאמרו בהתרגשות הולכת-וגוברת. אמרתי: —

„חיים, גם בדברייך יש הרבה אמת אך לא כל האמת. לאחר כל הישיבות והתיאומים בסופו-של-דבר הרי התייצבו הכוחות המסייעים — או, כפי שאתה רוצה, המשתתפים פעולה. האם או ניסית, אתה, לתת להם את ההרגשה של שותפים, ובראש-זראשונה שותפים בתכנון ולא בביצוע בלבד? האם התייעצת בהם בנקודות הנוגעות לשימוש בכוחות אלה? האם אתה יודע שאמנם יש מושג שקוראים לו, שעות-מנוע-טנק? האם אתה יודע שטייס צריך תנאים...“

פה הפסיק אותי חיים ואמר:

„אתה אל תהיה סניגורם של כל אלה. בבקשה, הבא את דברי לפרסום ב"מערכות" — ואני רוצה לקרוא מה יענו כל אותם הגברים שהזכרתי.“

